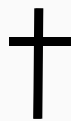

L É P C S Ő K

XII. évfolyam 5. 6. szám

2012. május 6.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

A tartalomból:

Nem csak édesanyáknak...

Isten csodálatos világa és a szabadság

A keresztény lelki fejlődés tíz állomása

A magány csapdájában

Ima a Szentlélek vezetéséért

Szentmise szándékok május hónapban

1. +Kundra Tivadar, és +Fia
2. +Hornyai József
3. +Nagyszülők
4. Jézus Szíve tiszteletére - engesztelésül
5. +A Györffy és a Berkics család élő és +Tagjai
6. Az egyházközség híveiért (8.00)
- Élő Édesapáért és házassági évfordulón - hálából (11.00)
- +Madarász Jánosné, +Férje és +Hozzá tartozó (19.00)
7. +Gubcsó Mihály, +Felesége és összes +Hozzá tartozó
8. Hálából 80. születésnapon
9. +ifj. Balcsók János, +Szülei és összes +Hozzá tartozó
10. +Molnár István, +Szülei
11. +Kundra Sándor, +Felesége és +Hozzá tartozók
12. A Szűzanya tiszteletére
13. +Burik Béla 1. évf. (8.00)
- (11.00)
- A Gellért család élő Tagjai (19.00)
14. A Rózsafüzér társulat 17.(Gróf Lné) csoportjának élő Tagjai
15. A Rózsafüzér társulat 17.(Gróf Lné) csoportjának +Tagjai
16. Hálaadás élő Margit és Imre születésnapján
17. +Oravetcz Mihályné, +Férje, menyük +Máté Tünde és összes +Hozzá tartozó
18. +Gubcsó Mihály és Felesége +Mészáros Mária
19. +Fatter lászló, +Szülei és +Kereszt szülei
20. +Szeder János, +Kriger István és +Borbély Pál (8.00)
- (11.00)
- + Dián András- **BÉRMÁLÁS** - (16.00)
21. +Szülők, +Anna lányuk és +István unokájuk
22. A Szűzanya tiszteletére - hálából házassági évfordulón
23. +Szülők, fiuk +Mihály és felesége +Mária
24. A Szűzanya közbenjárásáért
25. +Mikó István 8. évf., a Mikó és Benkó +Szülők és összes +Hozzá tartozó
26. +Csernák István, +Neje, +két fiuk és egy lányuk
27. Az egyházközség májusban +Hívei (8.00)
- (11.00)
- +Szalai János, és +Szülők (19.00)
28. +Ellenbacher Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó
29. +Hajósi József, +Neje, +Károly fiuk és összes +Hozzá tartozó
30. A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
31. +Édesapa, +Édesanya, +Ferenc és +Gábor fiaik és +Nagyszülők

Gondolatébresztő...

ÚJ EVANGELIZÁCIÓ

Az Egyházmegyei Körlevelekben rendszeresen különféle mellékletek, tájékoztatások kapnak helyet. Ezért kértem Főpásztorunkat az alábbiak közlésére:

Korunk legégetőbb lelkipásztori feladata az új evangelizáció, mert a mi világunk, a mi Európánk a mi szentistváni Magyarországunk közömbössé, kereszténytelenné, Krisztustalanná vált.

Döbbenetesen látható már, hogy 1949 óta a "fakultatívvá" tett hitoktatás lényegében a hittantanítás általános megszüntetése, mit eredményezett. Az a csőlés, ami ebből eredt nem csak azt jelenti, hogy pl. a tv-ben szereplő kvízműsoroknál, egyetemi végzettségű, többdiplomás emberek, - akik különben kapásból tudják amerikai filmszínésznők neveinek sorát, tánczenekarok megszámolhatatlan együtteseinek műsorszámainak tömegét, efemer (múlandó) adatok ezreit számon tartani, - az Örök Igazságokban sokszor teljesen járatlanok, a biblikus tudásuk nulla, amit több mint félszázaddal ezelőtt az első osztályos hittanosaink, elsőáldozóink tudtak. Példaként említeném: a közelmúltban látható-hallható volt, hogy nem tudják ki volt Káin és, hogy földműves volt - igaz, hogy földműves manapság senki sem akar lenni, csak informatikus, vagy olyan állást vállal, ami nagyon jól fizet Sajnos mi is lépést tartunk sokszor ezzel a világgal.

Szentelő püspök atyám Dr. Pétery József, Szent X Pius pápa rendelkezése nyomán bevezette, megkívánta az első osztályos gyermekek elsőáldozását (A Szent Pápa által kiadott Catechismus pro puerulis alapján). Én magam is, 1932-ben még mint második osztályos juthattam az elsőáldozáshoz, de papként rájöttem, Püspököm és a Szent Pápa igazára, hogy "boldogok a tisztaszívűek", mert alkalmasabbak, hogy meglássák az Istent. Ma már az óvodások között is szexuális problémák vannak, a gyermekek összehasonlíthatatlanul több ismerettel rendelkeznek ugyan, mint mi voltunk, de nagyon sok rosszat látnak, ismernek meg és vannak akaratlanul is bűnélményeik, csak a látványaik nyomán is. Tapasztalatom az volt, hogy a kicsik ártatlanabbak felkészítése a szentségi életre sokkal könnyebb volt, mint az idősebb, értelmesebb, de szükségszerűen vásottabb gyerekeké. Az élet és az ifjúság problémáit pedig a mi világunk ma pszichológusokkal véli minden esetben megoldani, a Tízparancsolat megtanítása és életre váltása helyett. Ezért az erkölcsi értékrend és a lelkiismereti kultúra, amit csak az istenhittel lehet kialakítani, a mi világunkból szinte teljességgel hiányzik. És ez a világ ezért vált embertelenné, materialistává és lényegében istentelenné, amit ma divatosan liberálisnak, szabadnak és demokratikusnak neveznek. Neveznénk inkább szabadosnak, gátlástalannak, önzőnek.

Hát ezért kötelességünk az evangelizálás. Az evangelizálás, ami a hitünk szerint lényegében Krisztus megismertetése a világgal.

„Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” (Zsid 13,8)

Ennek az evangelizációnak az alapja a Kinyilatkoztatás, ami a Szentíráson és a Szenthagyományon alapul, mind a kettőn egyaránt.

Nekem - öregségemben - az a feladat jutott, hogy ez utóbbi alapján mutassam be Krisztust, amit elődeink a múltban alkottak, egyháziak és világiak, Isten dicsősége, tiszteletére ezeréves Egyházmegyénkben. Tehát a krisztusi múltat, a jelenben, a jövő reményében - ez is tra-

díció. Mindezeknek a gyűjtőhelye, ápolója a Váci Székesegyházi Kincstár és Egyházmegyei Gyűjtemény itt Vácott, a valahai Nagypreposti Palotában.

Ezt az egyházmegyei múzeumi, egyháztörténeti evangelizálást a Zsolozsmánkban rendszeresen imádkozott 77.zsoltár részletével szeretném megokolni.

„Az Úr ... úgy rendelkezett Jákobnak, azt a törvényt adta Izraelnek, hogy amit az atyáknak meghagyott, adják azt tudtul a fiaknak, had tudjon róla a jövőendő nemzedék a fiak, akik azután születnek. Mondják el majd ezek is gyermekeinek, hogy Istenben bízzanak. ne feledjék el Isten tetteit és parancsait tartsák meg híven. Ne legyenek olyanok, mint atyáik voltak: lázadó és makacs nemzedék, álhatatlan szívű népség, amelynek lelke nem maradt hűséges Istenhez.”

Ez az Úrtól Jákobnak adott parancs, istenadta kötelesség mindnyájunknak szól kiváltképp, azoknak, akik iurisdiction-val, a hitoktatás és a prédikálás jogával rendelkeznek. Mindenkit tisztelettel és testvéri szeretettel hívok, hogy tekintse meg, - hiszen nagyon sokan, a legtöbben még nem vették a fáradságot és időt, pedig a turizmus már divattá vált - és ismerje meg Egyházmegyénk Gyűjteményét, múltunkat.

A Múzeum fenntartója, az Egyházmegye Főpásztora. A belépő díj lényegesen csekélyebb, mint általában a múzeumoké. (Sajnálatos jelenség, hogy az emberek hiábavaló és értéktelen dolgokra készek áldozni, a kultúrára nem. Pl. már elhangzott, hogy „jaaaa, fizetni kell? Akkor nem megyünk be!”) A mi múzeumunk belépődíja kb. egy fagyalt ára, diákoknak és nyugdíjasoknak 200.-, felnőtteknek 500.- Ft A belépti díjak távolról sem fedezik a múzeum fenntartásának költségeit.

A múzeumunk jogilag Gyűjtemény - ezért csak a nyári időben májustól, október 31-ig van nyitva. **Idei megnyitónk: április 28.-án, (szombat) délután 4 órakor lesz.**

Nyitva tartás: hétfő és kedd takarító- és heti szünnap. Szerda, csütörtök, péntek 14-től 18 óráig. Szombat, vasárnap 10-től 18 óráig.

Minden esztendőben van egy egyházmegyei, egyháztörténeti témánk. Így például 2010-ben Eszterházy Károly-évünk volt. Az elmúlt 2011-es év a Szatmári Béke 300.évfordulója, egyben Egyházmegyénk másfél százados török uralom alóli felszabadulása utáni első negyedszázadának a lezárása, a romok utáni újjáépítés és a Rákóczi-szabadságharc időszaka.

Az idei évben május 24-én lesz 250 éve - Segítő Szűzanya ünnepén - hogy gróf Eszterházy Károly püspök letette a Székesegyház alapkövét és ezt követően - egy héttel később - gróf Migazzi Kristóf bíboros-püspökünk áldásos, székesegyházat és a várost építő tevékenysége elkezdődött. Minden évben az év témájából Tudományos Konferenciát rendezünk, aminek előadásait könyv alakjában is szeretnénk megjeleníteni. Kiadványaink „a Váci Egyházmegye Történeti Múltjából” sorozatban jelennek meg. Idáig négy kiadványunk volt, ami a múzeumunkban kapható. Az az állapot, amit bevezetésként vázoltam, és a tény, amit Dr. Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, prímás 2009. májusában Strassburgban mondott beszédében így határozott meg: *„a jelenlegi, szinte egész világon kiterjedő krízis nem pusztán gazdasági és pénzügyi, hanem főleg lelki és erkölcsi értékeket és az emberi élet értelmét érintő válság.”* Meggyőződése, hogy a ma annyira szükséges - Krisztus által tanított és akart - egységre, szolidaritásra, összetartásra kapunk tanítást a történelem tanúságaiból, a régiak erényeiből és tévedéseiből is. Ezért szeretettel hívom a híveket történelmi múltunk megismerésére Egyházmegyénk Múzeumába.

Pálos Frigyes a Múzeum igazgatója

Nagyböjti lelkigyakorlatunk vezetője, Tamás József plébános atya Tiszaföldvállról - bemutatta a Torinói Lepel magyarországi másolatát.

A Jubileumi évünk programjaként március 25-én az 57 tagú „Budapesti Ifjúsági Kórus” szerepelt a templomban.

Májusi litánia az anyáról

Az anya aranykapocs a család Bibliáján
 Hűség aranyverete, gyermeknek aranyfoglat.
 Az anya az öröm éneke,
 Fájdalom hőse, szenvedés vértanúja.
 Az anya nedv a törzsben.
 Lombkorona a fán, fészek az ágak sűrűjén.
 Az anya zengő kérdés, táruló felelet,
 Megfejtett titka életünknek.
 Az anya szent, ki hordoz életet,
 Szent, ki életet ad, hős, ki életet áldoz.
 Az anya a rendeltetés,
 A hivatás, a beteljesülés.
 Az anya fehér galamb, amikor szeret,
 Pirosló vér, ha szenved,
 Fekete márvány, ha gyászol.
 Az anya a teremtes jókedve,
 -Újszövetség jegye, megváltás forrása.
 Az anya emberségünk záloga.
 Földkerekségi sója.
 Kereszténység dicsősége.
 Anya nélkül nincs élet,
 Nincs lélek nincs szeretet.
 Anya nélkül nincs mélység,
 Nincs magasság, nincs kezdet és vég.
 Anyával minden, anya nélkül semmi.
 Az anya Istentől vagy on időkön, s világokon át.
 S íme, mi emberek fiai,
 Csókoljuk szelíden az anyák lábnyomát...!

P. Jánossy Béla

Édesanyák napi imádsága

MENNYEI ATYÁNK, minden ajándék és öröm osztogatója, aki nekem az édesanyai
 hivatást adtad, hálaát adok neked és áldom szent Nevedet.
 ÚRJÉZUS! Kérlek, növeld hitemet, erősítsd reményemet és tökéletesítsd szeretetemet,
 hogy jó keresztény édesanya lehessek.
 SZENTLÉLEK ÚRISTEN, erősíts engem, hogy életem minden nehézsége közepette
 se szűnjek meg gyermekeink hitéért imádkozni.

Nem csak édesanyáknak...

A gyermek életének első éveiben elsősorban a szavak nélküli kommunikációt, az emocionális, érzelmi üzeneteket képes megérteni és elfogadni. Lelkébe mélyen beitatódik a családi légkör hangulata. Ha megértés és békés összhang uralkodik a szülők, az édesanya és édesapa között, ha a gyermek szeretetet és elfogadást tapasztal, viszontszereti szüleit, és öntudatlanul is elfogadja az általuk hordozott értékeket, mint amilyen a hit, a remény és a szeretet. Ugyanúgy ösztönszerűen megérzi, és örökségként hordozza szüleinek viszonyulását Istenhez. Ezért a legeredményesebb és legjobb hitoktatás a felnőttek hamisítatlan vallásgyakorlata, az örömteli együttimádkozás és a rendszeres szentségekhez járulás.

Édesapa! Te vagy gyermeked számára az objektív valóság első helytartója. Tehát az Isten első helytartója is, akivel ő találkozik. Tekintélyedben van valami Istenhez hasonló, lelki, szellemi, személyes valami. Nem pusztán erőszak és hatalom az.

A jó édesapa arra törekedjék, hogy a gyermek állandóan hármát lásson és érezzen édesapjában.

Először: Isten után legnagyobb jótevőjét, védelmezőjét és kenyéradóját

Másodszor: őszinte, meghitt jóbarátját.

Harmadszor: az eszményi hőst, az ideált, akit utánoznia és követnie kell.

Aranyosi Ervin: Apának lenni

*Hogyan is kellene apának lenni,
néhány kis "porontyot" felnevelni?
Megtanítani szépre és jóra,
becsületre és szép, igaz szóra.
Fiúnak mutatni a példaképet
és erőt adni, mit elvár az élet.
S a lánynak apát, hogy Őbenne lássa,
milyen legyen majd az Ő választása,
hogy később a méltó párjára leljen
s benne milyen értékekre figyeljen.
Hogyan is kellene apának lenni?*

*Anyát szépen és hűen szeretni.
Tenyéren hordani a kis családot,
megadva nekik az egész világot.
Biztatni azt, aki már belefáradt,
-együtt építeni a homokvárat.
Szépséges terveket, álmokat szőni
s látni a gyermeket lassan felnőni.
S bármi is történik mellette állni
s ha eljön a napja nagypapává válni.
Hogyan is kellene apának lenni?
Igazi receptet még nem írt senki.
Egyetlen módon igazol az élet: az,
kiknek apja vagy, mind szeret téged.*

Hogyan kell viselkednünk a templomban? (Befejezés)

Ha a templomban egyszerre több oltáron is mutatnak be szentmiseáldozatot, *mindig a főoltár szentmiséjéhez igazodom*. A szentmise alatt a szentmise cselekményeinek megfelelően állok, ülök vagy térdelek.

A szentbeszéd alatt figyelek a beszélő pap szavára akkor is, ha a szentbeszéd esetleg nem tetszik nekem. A szentbeszédben nem a beszédet mondó pap, hanem az Úr Jézus szól hozzánk. Ha véletlenül akkor érkezem a templomba, amikor ott szentbeszéd folyik, megállok a bejáráshoz közel (nem az ajtóban!), hogy járkálásommal ne zavarjam a beszédet. Szentbeszéd közben kimenni a templomból - hacsak súlyos okom nincsen rá - nagy tisztetlenség.

A felajánláskor szokásos gyűjtés ősi keresztény hagyomány. Régen természetbeni ajánlékokat hoztak a hívek, ma általában pénzbeli adományainkkal járulunk hozzá egyházközségünk és templomunk fenntartásának költségeihez. Amennyiben erre a célra adni szándékozom, idejében előkészítem a perselybe dobandó pénzt. Felajánláskor lélekben saját magunkat, örömeinket, bánatainkat, szenvedéseinket is felajánljuk. A felajánlás végén imával fordulunk az Istenhez.

Úrfelmutatás alatt csendben térdelek. Amikor a miséző pap fölemeli a szent Testet, illetőleg a szent Vért, tisztelettel fölemelem szememet és nézem a felmutatott Oltáriszentséget. Közben nem kell a mellemet verni, vagy keresztet vetni. Az Úrfelmutatás a szentmise legszebb pillanata. Az Úrfelmutatás néhány perce alatt igyekszem összeszedett lenni: nem köhögök, nem fújom az orromat. A szentmise középpontjában az utolsó vacsorán elhangzott szavak állnak! A miséző pap megismétli mindazt, amit Jézus mondott és cselekedett az utolsó vacsorán. Ezekkel a szavakkal változtatja át a miséző pap a kenyeret és a bort Jézus testévé és vérévé. Ezért ***az átváltoztatás szövegét a hívek még halkán sem mondhatják, csak a pap, aki erre felszentelése által hatalmat kapott.***

Mind az imában, mind pedig az éneklésben alkalmazkodunk a közösséghez, vigyázva, hogy együtt kezdjük, és együtt fejezzük be másokkal. Minden hívőnek meg kell értenie, hogy a szentmisében nem lehet öntevékenyen részt venni. Mindenkinek megvan a maga feladata és tennivalója.

Ha szentáldozáshoz járulok, idejében előkészülök a nagy találkozásra. Szentáldozás előtt keresztet vetni nem szükséges, nem térdelek le. Szentáldozás után a helyemen letérdelve, egyedül a lelkemben levő Úr Jézussal foglalkozom. Ha valóságosan nem tudok szentáldozáshoz járulni, legalább a vágyat indítom fel magamban a szentáldozás után: lelki-áldozást végzek. Ne múljk el szentmise, hogy vagy valóságosan, vagy lelkileg ne járulnék szentáldozáshoz.

A szentmiséről csak annak befejezése után indulok el. A padból kilépve vagy helyemről elindulva térdet hajtok úgy, ahogyan bejövetelkor tettem. Azután nyugodt léptekkel kimegyek a templomból. A templomból kisiető ember azt a benyomást kelti, mintha máris sajnálná, hogy ennyi időt töltött a jó Istennél. Otthon azzal a gondolattal végzem a munkámat: ma az Úr Jézusnál voltam vendégségben, tehát ehhez méltóan kell viselkednem!

A templom Isten háza. ***A sekrestye is a templom része.*** Belépve a sekrestyébe, a tabernákulum (szentségház) felé fordulva, térdhajtással köszöntjük az Úr Jézust.

A körmenetben énekelünk vagy imádkozunk és egymásra figyelve, rendezett sorokban haladunk. Nem mindegy, hogyan képviseljük az Úr Jézust az emberek előtt!

Wass Albert: Te és az Isten

Isten csodálatos világa és a szabadság

Gondoltál-e már arra, hogy milyen csodálatos a világ?

Mennyire egész és mennyire tökéletes minden, amit nem az ember alkotott?

Nézz meg egy virágot! A legegyszerűbbet: nézz meg egy hóvirágot!

Honnan tudja meg bent a föld alatt, hogy odakint már elment a hó s az ágak könnyező rügyein cinkék hintáznak a napsütésben? Nincs telefonja, rádiója sincsen, mégis értesül arról, hogy mennyire haladt a világ a tavasszal. Hideg föld öleli még a gyökeret, de már megindulnak benne az élet nedvei és moccan a csíra. Felüti kis zöld fejét a nyirkos falevelek alól. Kinő a szár, utána futnak a levelek. Zöldek. A föld nedvei összetalálkoznak a napsugárral és zöldre festik a hajszáleréket. Aztán kinyílik a szár, kifeslik a bimbó, előkacag a virág. Kacag. Szinte hallani lehet.

Nézd meg jól, milyen szép! Milyen szép és milyen tökéletes. Ember-művész nem alkotott még hozzá foghatót, csak másolt. Egy láthatatlan nagy művész keze dolgozik körülötted.

Néztél vízcseppet mikroszkóp alatt? Mennyi ezer élet nyüzsög benne. Egy egész világ. Minden vízcsepp egy világ. Minden világ egy vízcsepp. Önmagáért való zárt egész. A Te szemedben céltalan, mert nem vagy művész. Művész csak egy van ezen a világon, egyetlenegy, aki alkot. Napról-napra, percről-percre, mindig újat és mindig ugyanazt.

Nézd a fát! Nézd a hegyet! Nézd meg a folyót vagy a tengert! És gondold el, hány milliárd vízcsepp van benne, hány milliárd vízcseppbe zárt világ! És aztán gondolj a csillagokra! Azokra, amiket ismersz, és azokra, amiket nem ismerhetsz. Tiszta éjszakákon nézz föl az égboltra: olyan éppen, mint a vízcsepp a mikroszkóp alatt. Minden csillag egy élő valami és köztük a Tied, a Föld, talán a legkisebb. Gondold csak el, hány milliárd vízcsepp lehet még ezen az egyen kívül, amit ismersz.

És akkor gondolj szájalommal azokra, akik el akarják hitetni Veled, hogy nincs Isten. Nincs, mert ez, vagy amaz így történt. Mert romokban fekszik a házad. Mert meghaltak sokan, akiket szerettél. Mert kevés a kenyér. Mert sok a nyomorúság. A világban, mondd, nincsen igazság. És a Te világodat érted alatta. A Te külön világodat, ezt az aszfaltos, vízvezetékes, órabéres és gyárkéményes világot. A nyakkendő, nyűlszörkalapos, szénhiánnyal küzdő, műhelyszagú és paragrafusok közé zsúfolt világot. És elfelejtetted, hogy ezt a világot Te csináltad magadnak. Te és a többi emberek, és így egyedül ti vagytok felelősek mindazért, ami benne történik.

Istennek semmi köze a házakhoz és az órabérekhez, az általad feltalált bombákhoz és drótsövényekhez, semmi köze ahhoz, hogy kapsz-e nyugdíjat vagy sem és hogy meg tudsz-e élni abból a fizetésből, amit a többi emberek adnak Neked az önként magadra vállalt munkáért. Isten bele sem néz a számlakönyveidbe, nem törődik a gépeiddel és talán azt sem tudja, hogy létezik az egyik vízcsepp milliomodik porszemén egy úgynevezett társadalmi rendszer, amit mesterségesen fölépítettél magadnak és amivel most nem

vagy megelégedve. Ő a csillagrendszerrel és az ibolyák gyökerével törődik csupán. Isten művész, aki megalkotta a világok milliárdjait és pillanatról pillanatra újakat alkot. Amit Ő alkotott, azért vállalja a felelősséget. Ott minden az Ő elgondolása szerint történik, tiszta és művészi törvények alapján. Ott nincsenek meglepetések és váratlan fordulatok. Nincs győzelme a gonosznak, mert nincs gonosz. Ezt a fogalmat az ember alkotta és emelte földöntúli alapzatra, hogy megbocsáthasson magának, ha ostobaságokat cselekszik. A sas nem gonosz, amikor lecsap a galambra. Fiainak viszi, hogy élhessenek. Művészi rendező keze igazította így a szerepeket, hogy ne szaporodhassanak el a galambok s ne egyék el az egerek elől a gabonát.

Az ember alkotott magának egy külön világot, a vízcseppen belül. Kiugrott a nagy együttesből, kivonta magát a művészi rendező keze alól, ácsolt magának külön színpadot, pingált magának külön díszleteket s maga osztja ki magának a szerepeket benne. Hát ne jajgasson, ha rosszul sikerül az előadás. Ha a kontár módon ácsolt kulisszák olykor rászakadnak és rozsdás szögekbe veri a fejét. Maga tette oda a szögeket.

Ha rosszul mennek tehát a dolgaid, ne csodálkozz. És főleg ne igyekezz Istenre hárítani a ballépések felelősségét. Szabad kezet kértél, s Ő, amennyire lehetett, szabad kezet adott. A lerombolt házakért, a drágaságért, a feketepiacért, a szénhiányért s azért, hogy pénz nélkül maradtál és vakarod a fejed: Ő igazán nem tehet. Talán nem is tud ezekről. Nem kíváncsi, hogy az Ő rendjén kívül, a sok milliárd vízcsepp közül az egyikben egy izgága kis moszatocska a maga önteltségéből mire végezte. Neki a hóvirágokra van gondja, meg a madarakra. A csillagokra és a fákra. Meg arra, hogy szüless és meghalj. És hogy a gyomrod - feltéve, ha mértéktelenségedben el nem rontottad - megeméssze az ételt, amit adsz neki. Nem felelős, ha szíved idő előtt megunja pumpálni a véredet, mert hanyagul és könnyelműen elrontottad felesleges izgalмakkal, amiket a magad bosszantására sikerrel kiagyaltál.

Egyáltalában: az Istennek hagyj békét saját világoddal kapcsolatban. Nem várhatod, hogy Ő menjen oda hozzád, ha magad voltál az, aki fölényes emberi elmédre hivatkozva hátat fordítottál Neki. Te kell fölkeressed Őt, ha vissza akarsz Hozzá térni. Könnyen megleled, ha igaz és tiszta benned a szándék. Ha nem sértett hiúságodat és csalódott önzésedet akarod Neki elpanaszolni, hanem egyszerűen csak látni akarod Őt s megnyugodni abban, hogy van.

Ott leled mindég, a műhelyében. A vízcseppben, amit számodra alkotott. Csak nyisd ki a szemedet jól.

Megtalálod a fűszálban, amikor éppen nő. A virágban, mikor a szirmait bontja. A pillangóban, ahogy szárnyra kél. Ott dolgozik. És ha elég tisztán és elég egyszerűen állasz meg előtte, levette minden magadra aggatott bohóc-cicomát, amit

társadalompolitikának, tudománynak vagy előítéletnek nevezel: akkor talán reád is néz. Talán még reád is mosolyog.

Mélyszéges mély, szelíd művész-szemével végigsimogat és azt mondja:- Bizony látom, rossz bőrben vagy fiam. Ideje volt, hogy visszatérj közénk.

Áldott légy, mindenek Alkotója!
 Áldott légy, teremő Bölcsesség!
 Áldott légy, felfoghatatlan Szentség!
 Áldott légy, mindenható Szabadság!
 Áldott légy, határtalan Szeretet!
 Áldott légy, Ábrahám, Izsák és Jákob Istene!
 Áldott légy, aki az élők Istene vagy és nem a holtaké!
 Áldott légy, aki megközelíthetetlen fényességben lakozol!
 Áldott légy, Világosság Atyja, akiben nincsen semmi sötétség!
 Áldott légy, Szépség Szerzője!
 Áldott légy, kifürkészhetetlen Mélység!
 Áldott légy Fiad megtestesüléséért a Szűz méhében!
 Áldott légy az evangéliumért, amit Fiad hirdetett!
 Áldott légy Fiad kereszthaláláért és föltámadásáért!
 Áldott légy a Szentlélek kiáradásáért!
 Áldott légy a hit ajándékáért!
 Áldott légy, aki isteni természeted részeseivé teszel bennünket!
 Áldott légy a földi nyomorúságban és
 Áldott légy a mennyei dicsőségben!
 Áldott légy mindenütt és mindörökkön örökké! Ámen!

*Boldog John Henry Newman:
 Istenem, szükségem van rád*

*Istenem, szükségem van rád,
 hogy taníts napról napra, min-
 den napnak a követelménye és
 szükséglete szerint.*

Add meg nekem, Uram, a lelkiismeretnek azt a tisztaságát,
 amely csak a te sugallatodat érzi és fogja fel. Fülem süket, nem
 hallom hangodat. Szemem homályos, nem látom jeleidet. Csak
 te tudod élessé tenni szememet, megtisztítani és megújítani szí-
 vemet. Taníts meg arra, hogy ott üljek lábadnál, és hallgassam
 a szavadat.

Emlékezz, hogy szeretlek!

Miután a földrengés véget ért, az egyik mentőosztag egy fiatalasszony házához ért, ahol a repedéseken keresztül látni lehetett annak holttestét. Az asszony teste egy furcsa térdelő pozícióban volt, mintha imádkozott volna. Törzse előredőlt és két kezével valamilyen tárgyra támaszkodott. A ház az asszony hátára és fejére omlott.

Nagy nehézségek árán a mentőosztag vezetője átnyúlt kezével a keskeny nyíláson, és próbálta elérni az asszony testét. Azt remélte, hogy talán még mindig életben találja. Viszont a hideg, merev test ennek az ellenkezőjéről árulkodott.

Az osztag majdnem tovább is állt, a következő romokba dőlt ház irányába tartva. De valamilyen oknál fogva az osztagvezetőnek az az ellenállhatatlan érzése támadt, hogy vissza kell menniük a holt asszony házához. Ismételten letérdelt és kezeivel benyúlt a keskeny résen, hogy megtapogassa az asszony teste alatt levő kevés helyet. Hirtelen izgatottan felkiáltott:

- Egy gyermek! Egy gyermeket találtam! Közös erőfeszítéssel az osztag tagjai óvatosan egyenként elmozdították a romokat a halott asszony körül. Egy virágos takaróba göngyölt, 3 hónapos kisfiú feküdt az édesanyja holtteste alatt.

Nyilvánvalóan az asszony a lehető legnagyobb áldozatot hozta meg, hogy fiát megmentse. Háza összeomlásakor saját testével védte meg fiát. Amikor az osztagvezető karjaiba vette, a kisfiú még mindig békésen aludt.

A mentőorvos is gyorsan ott termett, hogy megvizsgálja a kisfiút. Mikor a takarót szétnyitotta, egy mobiltelefont talált benne egy SMS üzenettel a képernyőjén: "Ha ezt túléled, emlékezz arra, hogy szeretlek." A jelenlévők a telefont kézről kézre adták és egymás után fakadtak könnyekre.

"Ha ezt túléled, emlékezz, hogy szeretlek." Ez egy anya gyermeke iránti szeretete!

Ez igaz történet, a Japánt megrázó földrengés során történt...

Bölcsesség

Aki szeretetben él, nem büszke, nem akar másokon uralkodni, nem halljátok soha, hogy hibáztatna, vagy gúnyolna másokat.

Nem kutat mások szándékai felől, nem hiszi azt, hogy ő jobban cselekszik, mint mások, és soha nem tartja többre magát embertársainál. Aki szeret, az amennyire csak lehet, elkerüli, hogy fájdalmat okozzon.

Vianney Szent János

A keresztény lelki fejlődés tíz állomása

Egy amerikai vallásszociológiai kutatócsoport 15 ezer keresztény válaszain alapuló felmérésének legjelentősebb tanulsága, hogy a lelki fejlődésnek meghatározható állomásai vannak, ám a keresztények többsége valamelyiknél megreked. Bár minden ember lelki kibontakozása egyedi, az adatok alapján nagy vonalakban mégis felvázolható a lelki fejlődés útvonala, „térképe”. Megmutatkoznak az akadályok, kitapintható a legsúlyosabb kihívás – és mindezek alapján megfogalmazódik a sikeres evangelizáció néhány megfontolandó szempontja.

A felmérés alapján az alábbi állomások különíthetők el (zárójelben az adott érettségi fokra eljutott, magukat kereszténynek nevező válaszadók aránya):

1. Nem ismeri a bűn fogalmát. (1%)
2. Tudja, hogy a bűn létezik, de nem érdekli. (16%)
3. Bánkodik bűnei következményei miatt. (39%)
4. Megvallja bűneit, és Jézustól kéri a szabadulást. (9%)
5. Vallási tevékenységet végez. (24%)
6. Hosszabb időn át lelki nyugalanságot tapasztal. (6%)
7. Megtapasztalja az összetöretést. (3%)
8. Dönt, hogy átadja és alárendeli magát Istennek: teljes ráhagyatkozás. (1%)
9. Szereti Istent, és mély, meghitt kapcsolatban van vele. (0.5%)
10. Szereti az embereket, és mélyen együtt érez velük. (0.5%)

A legtöbb válaszadó tehát nem jut tovább a 3. állomásnál (vagyis elismeri a bűnt és következményeit, de nem kéri Krisztus segítségét), sőt az úgynevezett újjászületett keresztények többsége sem lép az 5. szinten túl (vagyis Krisztus szabadítását kéri, majd beleveti magát a vallási tevékenységekbe). A kutatók azt is megállapítják, hogy a legtöbb egyházi program az 5. szintre igyekszik eljuttatni a hívőket, a krisztusivá válás további állomásaira azonban nem.

A legkomolyabb kihívást a 7. állomás, a megtöretés jelenti. A keresztény embernek három vonatkozásban kell „összetöretnie”: a bűnnel, saját magával és a külvilággal való szakításban. A mai világ különösen megnehezíti, hogy az ember teljesen megtagadja önmagát és a világot, hogy Istenre figyeljen, neki engedelmeskedjen és benne gyönyörködjék.

A felmérés szerint egyes keresztények egyenesen haladnak az elsőől a tizedik állomásig, mások viszont vargabetűkkel, a következőképpen:

- Megáll a vallásosság szintjén: a 6. állomáshoz érve inkább megállapodik az 5. szinten.
- Visszaél az ingyenes kegyelemmel: eljut a 6. állomásig, majd visszatér a 2-es szintre.
- Megharagszik Istenre: a 6. szintet végigélve, a 7. állomásig jutva megharag-

szik Istenre, amiért ilyen megpróbáltatásoknak vetette alá, és sok esetben visszatér a 2-es szintre. • A bibliai utat járja: a 3-as szintről a 7-esre ugrik, majd onnan tovább.

A fentiek fényében hogyan tehető eredményesebbé az evangelizáció?

A felmérés azt mutatja, hogy sok keresztény a boldogságot, a jótekonyságot vagy az egyházi közösséghez tartozást tekinti célnak, s csak nagyon kevesen az Isten segítségével történő teljes átfarmálódást.

Az evangelizáció eredményessége kizárólag azon múlik, hogy egy-egy rendezvény hatására mennyit haladnak előre az emberek a lelki fejlődés útján: mennyire változik jellemük, életvitelük, viselkedésük, milyen elhatározásokat hoznak.

A legfontosabb tehát, hogy világosan lássuk: a keresztény élet út, fejlődés. Az úticél: hogy a hívő ember teljes szívéből szeresse Istent és az embereket (Mk 12,30-31); Szent Pál megfogalmazásában: hogy új teremtménnyé legyen Krisztusban (Gal 6,15).

A lelki átfarmálódást nem az ember, nem az egyház, nem is a vallási aktivitás hozza létre, hanem egyedül az Isten. Ha hajlandóak vagyunk rá figyelni és vele együttműködni, biztosak lehetünk benne: mellénk szegődik és vezet. (MK)

A keresztény lelki fejlődés négy akadály

A kutatás egyik legjelentősebb tanulsága, hogy a lelki fejlődésnek meghatározható állomásai vannak, ám a keresztények többsége valamelyiknél megreked. A felmérés szerint a keresztény ember lelki fejlődésének elsősorban a következő négy akadály vet gátat:

1. Az eltökéltség hiánya

Míg a magukat kereszténynek valló felnőttek 81%-a vallja, hogy Jézus Krisztus mellett döntött, és 78%-a nagyon fontosnak tartja a lelki életet, mindössze 18%-uk mondja azt, hogy elszántan tesz lelki fejlődéséért. Ez megmagyarázza, miért érzi úgy a keresztények több mint fele (52%), hogy a keresztény élet sokkal többet tartogat, mint amit megtapasztaltak. Ha az ember nem kezd teljes elszántással Krisztusért és krisztusi módon élni, megreked az átfarmálódást jelentő úton.

2. A bűnbánat hiánya

Noha a megkérdezett keresztények többsége (64%) válaszolta azt, hogy többször megvallotta bűneit Isten előtt, bocsánatát kérve, mégis csupán 12%-uk mondta, hogy érzelmileg komolyan megrendült, amikor rádöbbsent bűnei súlyára.

A lelki fejlődés utolsó állomásaira pedig – ahol az ember életét, akaratát teljesen átadja Istennek – a magukat kereszténynek valló válaszadók mindössze 3%-a jutott el.

3. Külső tevékenység

Teljesítményorientált világunkban rengeteg keresztény nem választja szét kellően a vallási tevékenységet és a lelki elmélyülést. A megkérdezett keresztények 39% százaléka például egy héten belül három „szokványos” vallási tevékenységet végzett (istentisztelet, ima, szentírásolvasás stb.), de kevesebb mint 10%-uk evezett mélyebbre (böjt, hosszabb elmélkedés, elvonulás, önmegtagadás stb.)

4. Lelki közösség hiánya

A legtöbb keresztény, bár jól érzi magát az egyházi közösségben, nem veszi azt igazán komolyan. Mindössze 21% véli úgy, hogy a lelki érettséghez nagyon fontos, hogy valamilyen hívő közösséghez tartozzon. Mindezek alapján a szakemberek szerint három dologra érdemes figyelni és figyelmeztetni:

• Az igazi cél

A hívők, akiket az egyház mind nagyobb vallási aktivitásra biztat, könnyen megelégednek arról, hogy a lelki fejlődés végső célja nem az emberi teljesítmény, hanem a krisztusi jellem. A számok azt mutatják, hogy a templomi programok szervezése, a jótékonykodás vagy valamiféle vallási vonatkozású eredmények elérése sokszor olyannyira leköti őket, hogy elhomályosul hitük célja: az életet átforgató kapcsolat Jézussal.

• A szenvedés szükségessége

A mai világban, amely irtózik a szenvedéstől – amely érlel és mélyít –, fontos segíteni a hívőket, hogy el tudják fogadni: a szenvedés és az önként vállalt áldozat elengedhetetlen, ha teljesen át akarják adni magukat Istennek. Megtöretés nélkül elakadunk a krisztusivá formálódás útján.

• A közösség

A közösség döntő fontosságú az istenkapcsolat erősítése szempontjából. A keresztények 25%-a tartozik olyan kisközösséghez, ahol rendszeres összejöveteleken Szentírást olvasnak, imádkoznak, beszélgetnek. Fontos azonban, hogy a résztvevők valóban megnyíljanak, és felelős odafigyeléssel kísérik egymást, másként a találkozók kellemes, szellemileg építő alkalmak lesznek, de ritkán indítanak bárkit arra, hogy valóban megváltozzék.

Alapvetően fontos tehát, hogy tudatosítsuk: a keresztény élet út, amelynek célja, hogy a hívő ember Istent és az embereket szerető (Mk 12,30-31), új teremtménnyé legyen Krisztusban (Gal 6,15). Ha tudjuk, milyen útszakaszokra és milyen akadályokra számíthatunk, utasként is, vezetőként is könnyebb elkerülnünk a buktatókat, és napról napra egy-egy lépéssel közelednünk a Célhoz.

(barna.org, patheos.com)

G y e r m e k n a p r a

Magyar nyelvi bravúrok

Megfigyelték-e már azt, hogy bizonyos szavakat lehet így is, úgy is társítani. Az összetett szavak nemcsak megfordíthatók, hanem további összetételek alapjai is lehetnek. Ekkor keletkezhetnek egészen sajátos összetételek, amelyekben az első összetett szó utótagja egy-szersmind a következő összetett szó előtagja.

*bérlőtárs – társbérlő; állampárt – pártállam; csónakmotor – motorcsónak
padlőszőnyeg – szőnyegpadló; lisztcukor – cukorliszt; rádió-
magnó – magnórádió*

Lássunk néhány nyelvtörőt! Kevesebb is volt a beszédhibás (legalábbis a logopédusok szerint), amikor ilyenekkel tornáztatták a gyerekeket:

*Láttam szőrös hörcsögöt. Éppen szörpöt szörcsögött. Ha a
hörcsög szörpöt szörcsög, rátörnek a hörcsöggörcsők.
Meggymag. Szelíd meggymag vagy, vagy vad meggymag
vagy?*

Piros csíkos cinkcsészében cukros csirkecomb.

A Moszkvics-slusszkulcs luxusszükséglet.

A képiség és költőiség összekapcsolásából fakad a Ki hogyan hal meg?

*A kertész a paradicsomba jut. A hajóskapitány révbe ér. A suszter feldobja a bakancsát.
A házmester beadja a kulcsot. Az aratót lekaszálja a halál.*

Egészen egyedi magyar nyelvi lehetőség a szavak, nevek „ragozása”. Íme egy ragozós monódóka, amelynek lényege, hogy egy kiinduló szerkezethez „paradigmát” (ragozási sort) talál ki alkotója. A humort a szerkezet szokatlan és szabálytalan széttagolása okozza.

Én sike te fuszos, Ő sike MI fuszos, Misike tífuszos.

Másfajta paradigma is megél szóvicc formájában: a melléknévfokozás.

– Ön inka? – Igen, és ön? – Én még inkább.

A leghosszabb magyar mondat, amely visszafelé is ugyanaz: egészen különleges agyú ember lehetett, aki kitalálta.

Kis erek mentén, láp, sík ölén, oda van a bánya rabja, jaj Baranyában a vadon élő Kis Pálnét nem keresik.

A széttagolás vicc formájában: – *Mi az, fémből van és utazik? – Vas utas.*

– *Mi az aperitif ellentéte? – Az utó-pia.*

Hogy a magyar vicc egyedülálló, minden magyar tudja. A szóvicc, a nyelvi vicc nem fordítható le. A vicc továbbra is a társadalmi-politikai dolgokra leggyorsabban reagáló műfaj: energiaital, pitbull, web aligha szerepelt néhány évtizeddel ezelőtt a folklórban.

- Milyen a falusi energiaital? – Kútbul. – Milyen a falusi harci kutya? – Ólbul!
– Mit énekelnek a molyok a szekrényben? – Edda blúzt!
– Miről lehet felismerni a számítógépes (internetes) kalózokat?
– Webhely van az arcukon..

A szóviccek egészen egyedi formája a szóvegyüléssel alakokat létrehozó vicc.

- Mi lesz a mackó és a narancs keresztezéséből? – Pandarin.
– Mi lesz a paripa és a grépfrút keresztezéséből? – Lócitrom.

A sánta kiskutya

Egy kutyatenyésztő hirdetést adott fel és plakátokat rakott ki, mivel 9 kölyökkutyája született. Az érdeklődők csak úgy özönlöttek, mivel nagyon jó háttérű kutyák kölykeiről volt szó.

Egyik nap jött egy kisfiú.

- Csókolom, bácsi! Van egy kis gyűjtött pénzem, mert már nagyon régóta szeretnék kutyát. Meg szabad nézнем őket?

- Természetesen. Gyere velem hátra, most éppen a házukban vannak, de kihívom őket -válaszolta a tenyésztő.

Ahogy szólt nekik, rögtön kiszaladtak a házukból és hozzájuk futottak. Teli voltak élettél, vidámsággal, csak úgy süvített a kis fülük a szélben és oda-vissza előzgették egymást.

De egy a sok közül lemaradva, bicegve botorkált ki a kis házikóból.

Szegényke nem tudott úgy futni, mint a többi kölyök, mert sántán született.

Ahogy a kisfiú meglátta ezt a kiskutyát, felcsillant a szeme és így kiáltott:

- Őt kérem!

- Ó, aranyos tőled, de ő nem fog meggyógyulni. Soha nem fog tudni úgy futni, mint a többi kölyök, és így csak nehézkesen fog veled játszani. Hallgass rám, jobb, ha inkább nem őt választod - reagált rá a tenyésztő.

Erre a kisfiú megfogta a bal nadrágszárát, és felhúzta a combjáig.

A tenyésztő döbbenten látta, hogy lábprotézise van. Szóhoz sem jutott.

- Bácsi kérem, hadd vegyem meg azt a sánta kutyát! Én sem tudok úgy futni, mint az iskolatársaim. Szükségem van egy megértő társra, aki együtt tud érezni velem! - fakadt ki magából a kisfiú.

Végül a tenyésztő megfogta a sánta kiskutyát és a kisfiú kezébe tette.

- Mennyit kell fizetnem, bácsi? - kérdezte kíváncsian a kisfiú.

- Neked adom ingyen! Ugyanis a szeretetért nem lehet pénzt kérni, és megvásárolni sem, légy vele boldog!
(ismeretlen szerző)

A MAGÁNY CSAPDÁJÁBAN

A Novo-Tyihvini női monostor előljárója, Domnika Igumenia (apátnő) a belső magányosságról beszélgetett a nővérekkel.

A beszélgetést a monostor honlapján nyilvánosságra hozták, és nagy érdeklődést váltott ki. Mivel a probléma napjainkban rendkívül aktuális és az elmagányosodás társadalmunkban tömeges méreteket öltött, ezért a „belső használatra készült beszélgetésből” egy új, a szélesebb közönségnek szánt beszélgetés született.

Korunk talán egyik legelterjedtebb betegsége – a magány. Hogyan lehet megmenekülni, meggyógyulni e fájdalmas betegségből? Az Egyházban, az Egyház által, mondhatnánk, és igazat is mondanánk. Azonban egyáltalán nem ritkaság, hogy éppen a régóta az Egyházban és egyházi életet élő emberek érzik lelkükben ezt a hasogató fájdalmat: „Egyedül vagyok a világban... senki nem képes megérteni engem”.

Szögezzük le azonnal: létezik helyes magány, a lélek üdvösségen való munkálkodása céljából a felesleges kapcsolattartás kerülése. A jó magány ezen állapotát Moszkvai Szent Filaret a következőképpen jellemezte: „A magány elvezet a mennyei közösségbe”. Az ilyen, helyes magányra kisebb-nagyobb mértékben mindnyájunknak szüksége van. Miben különbözik ez a helytelen, a fájdalomként megélt magánytól? Gyümölcsseikről ismeritek fel őket (Mt. 7, 16). A magányt Istenért vállaló embert az emberek iránti szeretet tölti el, belső világa békés és nyugodt. A betegség-magány csapdájába került ember azonban kimondhatatlan szomorúságot érez, lelke szüntelen és mohón vágyik mások szeretetére, megértésére, együtt-érzésüknek elnyerésére, azonban képtelen ezekre rátalálni. Erről a magányról beszélünk.

Honnan ered? - Miért válik az ember magányossá?

Mi az, ami elválasztja őt Istentől és a felebarátaitól?

1. rész - Az ítékezés

A belső magányosság egyik legfőbb oka: mások elítélésének szokása. A magány és az ítékezés – a lélek egymással rokon betegségei. Az ítélező ember, éljen bárhol, bármilyen körülmények között, mindig elégedetlen a környezetével. Úgy véli, hogy felebarátaival szemben támasztott igényei igazságosak és vitathatatlanok. Ez természetesen téves vélekedés.

A felebarátját az ítékezés szemüvegén keresztül szemlélő ember mintegy görbe tükörben látja őt, egyáltalán nem olyannak észleli, mint amilyen a valóságban. Az ítékezés ezen tükrére még az erényt is képes hiányosságként megláttatni. Hogyan kell ez ellen küzdeni? A szentatyák egy nagyon egyszerű szabályt kínálnak az ítékezésben szenvedőknek: gondoljuk azt, hogy Isten egyedül, személyesen csak a mi számunkra rendelte el a törvényeket és parancsolatokat. Nekem nem szabad, másoknak szabad. Ez a spirituális élet egyik alapszabálya, ha ezt képesek vagyunk egész szívünkkel elfogadni, akkor az ítékezés mérgese nem fog tudni behatolni a lelkünkbe.

Például a városi autóbuszban egy fiatalember ül a széken, és nem veszi észre a mellette álló idős asszonyt. Ezt látva állítsuk le magunkban a „természetes” felháborodást, hogy úgy mond „hová züllött a fiatalság?!”, és ha ülünk, inkább adjuk át mi magunk a helyünket. Azonnal érezni fogjuk lelkünkben a békét és az emberek iránti jóindulatot, még az említett fiatalember iránt is. Hiszen az is lehet, hogy azért nem adja át a helyét, mert rosszul van, vagy olyan lelkiállapotban van, hogy nem vesz észre semmit maga körül. De ha csak egyszerűen neveletlen, talán egyedül ő a hibás ebben? Az ítékezés elleni másik eszköz: soha ne elemezzük magunkban, és még kevésbé tárgyaljuk ki felebarátunkat. Úgy tűnhet, hogy ez

nagyon nehéz, sőt lehetetlen dolog. Miért vállaljunk ilyen terhet magunkra, mit nyerhetünk általa? Gondoljuk végig, hogy a legtöbbször miről beszélgetünk családi körben vagy közeli barátokkal?

Hamarosan észrevevesszük, hogy beszélgetésünk tárgya nagyrészt valamelyik felebarátunk. Ha valakiről sokat beszélünk, akkor végül elkerülhetetlenül ítélkezni fogunk. Ha nem őt, akkor valaki más fogunk elítélni: „Igen, Ivan Ivanovics kitűnő ember! De a fia nem az apjára ütött...”.

A régi szerzetesi rend szerint élő görög monostorokban létezik egy szabály: ha a szerzetes valakiről „harmadik személyben” szól, akkor másnap nem mehet áldozni. Természetesen a világban élő emberek esetében helytelen lenne ez a szigorúság. De mégis érdemes megértenünk e szokás okát: annak mély átérzését, hogy a másokat elítélő ember bünt követ el. Szívünket, értelmünket elsötétítik a szenvedélyek, és ha sokat elemezzük a másikat, akkor elkerülhetetlenül bűnös gondolatok, többek között ítélkező gondolatok támadnak majd bennünk vele kapcsolatban.

Az ítélkezéssel már a keletkezése pillanatban fel kell venni a küzdelmet. Ha megengedjük, hogy magával ragadjon minket, akkor szívünket azonnal el fogja tölteni a felebarátunkkal szembeni ellenszenv. Ez a szenvedély tehát a magányosság egyik legfőbb oka. Sokan azt gondolják, hogy az ilyen ellenszenv természetes úton, objektív okokból ébred fel bennünk, azért mert felebarátunk taszító kinézetű, vagy ostoba vagy rossz természetű, rossz jellemű. A valóságban azonban a bennünk lévő ellenszenv oka nem a felebarátunk. Ha ellenszenv ébred bennünk iránta, az azt jelenti, hogy a mi szívünk beteg.

Néha az ellenszenv teljesen értelmetlen okokból jön létre bennünk: valaki csúnyán nézett a másikra, az meg közömbös tekintettel nézett vissza rá – és ettől fogva kerülni fogják egymást. El sem tudják képzelni, hogy mennyire szerethetnék egymást, ha nem tulajdonítottak volna jelentőséget a másik véletlen vagy indulatból mondott szavainak, tekintetének.

Velimirovics Szent Miklós egyik levelében egy megható esetet idéz fel:

Egy földműves mesélte:

„Köztem és szomszédom között ellenségesség jött létre, olyan volt, mint valamilyen tüske: nem voltunk képesek egymás szemébe nézni. Egyszer egy hosszú téli este fiam az Újszövetséget olvasta fel nekem, és amikor felolvasta a Megváltó szavait: tegyetek jót a titeket gyűlölőkkel, rákiáltottam a gyermekre: Elég! - Egész éjjel nem tudtam aludni, csak gondolkodtam, hogyan teljesíthetném Isten parancsolatát. Hogyan tegyek jót a szomszédommal? Egyszer keserű sírást hallottam a szomszéd házból. Megérdeklődtem és megtudtam, hogy az adóhatóság elvitte a szomszédom összes szarvasmarháját, hogy eladja az adósságai fejében. Mint a villám, úgy nyílt belém a gondolat: lám, az Úr lehetőséget adott neked, hogy jót tegyél a szomszédoddal! Gyorsan a bíróságra szaladtam és kifizettem annak a szomszédomnak az adótartozását, aki a világon mindenkinél jobban gyűlölt engem, és visszavittem a szarvasmarháit. Amikor ezt megtudta, sokáig gondolkodva járkált a háza körül. Amikor besötétedett, a nevemet kiáltotta. Odamentem a kerítéshez: - Miért hívtál? – kérdeztem. Válaszul elsírta magát és nem volt képes egy szót sem szólni, csak sírt és sírt. Azóta nagyobb szeretetben élünk, mint az édestestvérek.”

Tegyünk mi is így. Lehet, hogy nem lesz alkalmunk ily nemes módon megsegíteni az „ellenségünket”, de kis dolgokban is felelhetünk jóval a rosszra: a mogorva tekintetre válaszoljunk mosollyal, a maró gúnnyra meleg és jó szóval. Meg fogjuk látni, hogy milyen gyorsan múlni fog a kölcsönös ellenszenv. (Folytatjuk)

AZ EGYETLEN ELISMERÉS

Egy tehetséges fiatal zenész egy nagyon híres hegedűmesternél tanult. Amikor az első szólóestjének napja eljött, csodálatosan játszott, és számos „bravó” röp-ködött felé. De úgy tűnt, mintha nem is hallaná őket, csak az első sorra figyelt izgatottan. A mosoly akkor tűnt fel az arcán, amikor egy ősz hajú ember felállt és méltóság teljesen bólintott egyet. A mester megdicsérte a munkáját! Megkapta az egyetlen elismerést, ami számított neki.

Te kinek az elismerését keresed? Légy őszinte! Fontos tudnod, hogy milyen messzire vagy hajlandó elmenni, hogy kivívd mások dicséretét, vagy mennyire engeded, hogy véleményük befolyásoljon téged. Pál apostol azt mondja: „... mivel az Isten ítélte minket alkalmasnak arra, hogy ránk bízva az evangéliumot, úgy hirdetjük azt, mint akik nem az embereknek akarnak tetszeni, hanem a szívünket vizsgáló Istennek” (1Tesz 2,4).

Még ezt is mondja: „... Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája” (Gal 1,10).

Ne az legyen számunkra fontos, hogy mások hogyan néznek ránk. Ne legyünk többé a jó benyomáskeltés rabjai! Ne hagyjuk, hogy mások dicsérete befolyásoljon bennünket. Jézus Krisztussal kapcsolatban olvassuk a következőket:

„...a vezetők közül is sokan hittek benne, mégsem vallottak színt a farizeusok miatt, nehogy kizárják őket a zsinagógából; mert többre becsülték az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét”

(Jn 12,42-43).

Legyen bátorságunk a meggyőződésünk szerint cselekedni! Ne engedjük, hogy ez eltántorítson minket attól, amit a Szentírás szerint helyesnek tartunk! (B. Gass nyomán)

Szent Ágoston: Az élet Kenyerét adod

Isten, ki nekünk az élet Kenyerét adod;
Isten, ki által szomjazzuk azt az italt, mellyel
töltekezni mindig vágyunk; Isten, ki minket tisztogatasz
és képessé teszel az isteni dolgok befogadására:
Ó, látogass meg engem kegyelmeddel!

Ima a Szentlélek vezetéséért

Uram, átadom Neked életemet. Szívemből megbocsátok mindenkinek, aki életem folyamán megbántott. Hálát adok mindenért, ami történt velem. Minden ajándékodat megköszönöm, Uram.

Hálát adok a szenvedésekért és a rossz napokért is, mert irgalmad és jó-ságod mindent javamra fordított.

Kérlek Uram, add nekem Szentlelkedet! Add, hogy fölismerjem mindig Lelked vezetését, és készséges szívvel engedelmeskedjek neki!

Vegyél el belőlem minden bizalmatlanságot és félelmet, és add, hogy gyermeki szívvel egészen Rád hagyatkozzam! Rád bízom életemet, ha-lálomat és minden javamat. Add meg nekem Uram azokat a lelki adomá-nyokat, amelyekkel szolgálhatlak Téged ezután! Fölaajánlom Neked ké-pességeimet és körülményeimet, odaadom minden kívánságomat és vá-gyamat. Kérlek, légy Ura életemnek és változtasd át szívemet olyanná, amilyenné öröktől fogva eltervezted!

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdet-ben, most és mindörökké. Ámen.

Menetrend a mennyország felé

Állandóan érvényben van.

Mindenki számára csak ez az egy menetrend érvényes.

Indulás: bármikor

Érkezés: ahogyan az Úr akarja

Jegyek ára:

ELSŐ OSZTÁLY: ártatlanság és vértanúság

Másodosztály: bűnbánat és bizalom Istenben

Fapados: engesztelés, megnyugvás

Fontos tudnivalók:

1. menettértil jegy nincsen
2. nem kéjútazás
3. gyermek utazása ingyenes, ha anyjuk az Egyház tartja ölben őket.
4. fölösleges csomagot ne vigyünk.

Elegendő a jótettek kötege, különben fennáll a ve-szély, hogy lekéssük a vonatot.

A plébániánkról jelentjük ...

⇒ A Kerepesi Szent Anna templom fennállásának 100. évfordulójának tiszteletére Húsvétvasárnap diavetítéssel

kísért bemutató volt a templomban. melyben a templomépítés történetével ismerkedhet meg az érdeklődő. A templom berendezéseinek részletes bemutatása mellett, a villámsújtotta templomról, a korabeli Kerepesről és a templomtoronyban lévő harangokról is színes tájékoztatót kaptunk Lobmayer Benedektől. A közeljövőben még lesz lehetőség a bemutató megismétlésére, hogy a minél többen betekintést nyerjenek a templom történetébe.

⇒ Szeretnénk a Kerepesre költözött új családokhoz is eljuttatni kiadványunkat, és ezáltal is meghívni őket az egyházközségünk közösségeibe.

Kérem a kedves híveket, hogy aki ismer ilyen családot, és vállalja a lap eljuttatását, jelentkezzen a sekrestyékben.

⇒ *A jubileumi év májusi programja:*

- **6-án** a 8.00 órai szentmise előtt anyáknapi műsort adnak a plébániai hittanosok. Az esti szentmisén Hegyi Barnabás orgona-koncertjét hallhatjuk.

- **20-án** 16.00 órakor Dr. Beer Miklós püspök Úr bérvál a templomunkban.

- **28-án** Püünkösdhétfőn megrendezzük az egyházközségi majálist.

A jubileumi év júniusi programja:

- **3-án** elsőáldozás a templomban.

- **17-én** Keszthelyi Mária énekesnő énekel az esti szentmisén.

⇒ **Június 17-én** a 8 órai és a 11 órai szentmiséken tanérvzáro Te Deum lesz. Utána a gyermekek Szentmisenaplóinak értékelése, jutalmazása.

⇒ **Július 2-7-között** ministráns- és hittanos tábort szervezünk Csobánkára.

Szentmise szándékok június hónapban

1. Jézus Szíve tiszteletére engesztelésül - a Szűzanya közbenjárásáért	
2.	
3. Az Elsőáldozókért, Szüleikért és Családtagjaikért	(8.00)
	(11.00)
Ifj. Mándó József 22.évf.	(19.00)
4. +Heik János, neje +Berta Julianna, unokájuk +Judit és összes +Hozzá tartozó	
5. A Rózsafüzér társulat 19.(Gróf Gáborné) csoportjának élő Tagjai	
6. A Rózsafüzér társulat 14.(Tatárné) csoportjának élő Tagjai	
7. A Rózsafüzér társulat 14.(Tatárné) csoportjának +Tagjai	
8. A Tatár és Uzsoki +szülők, +Gyermekeik és összes +Hozzá tartozó	
9. A Rózsafüzér társulat 16.(Rusznyákné) csoportjának élő Tagjai	
10. +Kerekes István 4.évf., +Szülei, +Testvérei és a Tóth család +tagjai	(8.00)
	(11.00)
+Zsemmler szülők, +Gyermekeik, +Baier János és +szülei	(19.00)
11. A Rózsafüzér társulat 16.(Rusznyákné) csoportjának +Tagjai	
12. A Szűzanya tiszteletére	
13. +Kiss Sándor, +Felesége és +Sándor fiuk	
14. A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
15. +Rémi szülők és élő családtagok	
16. Hálából 23. házassági évfordulón	
17.	(8.00)
	(11.00)
	(19.00)
18. +Sörös István, +Neje, +Gyermekeik és +Szülei	
19. A Rózsafüzér társulat 19.(Gróf Gáborné) csoportjának élő Tagjai	
20. A Rózsafüzér társulat 24.(Horváthné) csoportjának élő Tagjai	
21. A Rózsafüzér társulat 24.(Horváthné) csoportjának +Tagjai	
22. +Kriger Mihály, +Felesége és összes +Hozzá tartozó	
23. +Vágó János, neje +Rusznay Julianna és összes +Hozzá tartozó	
24. Az egyházközség júniusban +Hívei	(8.00)
	(11.00)
Hálából születésnapon	(19.00)
25. A Rózsafüzér társulat 18.(Kriger Jné) csoportjának élő Tagjai	
26. A Rózsafüzér társulat 18.(Kriger Jné) csoportjának +Tagjai	
27. A Rózsafüzér társulat 11.(Varga Jné) csoportjának élő Tagjai	
28. +Rozmüller szülők, +József fiuk és +neje Mária	
29. +Burovics Péter és fia +Péter	
30. A Rózsafüzér társulat 11.(Varga Jné) csoportjának +Tagjai	

Dsida Jenő: Pünkösdi várakozás

Kész a világ,
Feszült ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten Lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes, iszonyú sötét!
A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
Most váratlanul vágyón megvonaglik
És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy alkotónk,
oh mondd ki szent igédet

Legyen világosság!...
És ismétlik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
S a végtelennek zsoltosmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr – kimondja!

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 19.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **19.00**

Májusban hétköznapi:

19.00; 18.30 litánia

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**